

Predmet: Bytyqi (optuženi Sreten Popović i Miloš Stojanović)

Okružni sud u Beogradu - Veće za ratne zločine

Broj predmeta: K.V. br. 3/2006

Glavni pretres 10. 06. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Slobodana Borisavljevića

Svedok je bio šef kabineta zamenika ministra unutrašnjih poslova Srbije i načelnika Resora javne bezbednosti Vlastimira Rođe Đorđevića od 1996. godine, pa do marta meseca 1999. godine. Posle njegovog odlaska sa mesta šefa kabineta, Đorđević neko vreme nije imao šefa kabineta. U slučaju braće Bytyqi nema nikakvih ličnih, neposrednih ili posrednih saznanja. Kasnije, kada je radio kao šef službe za otkrivanje ratnih zločina upoznao se detaljnije sa ubistvom braće Bytyqi, a prva saznanja o tome stekao je preko sredstava informisanja. Vlastimir Đorđević je imao sekretaricu. Ponekada je, po nalogu Đorđevića, sekretarica pozivala telefonom, ponekada šef kabineta, a ponekad drugi službenici iz kabineta. Dešavalo se da Đorđević i sam telefonira i poziva neke potčinjene starešine policije. Đorđević je bio vrlo kultivisan i demokratski orijentisan čovek. Nije imao nikakav naglasak ili nešto karakteristično u govoru što bi ga opredelilo kao čoveka iz nekog kraja (recimo Crnogorca, južnjaka ili nekoga iz Istočne Srbije). U njegovom govoru nije mogla da se primeti bilo kakva neobičnost.

Pitanja punomoćnika

Nataša Kandić pitala je svedoka gde je tačno bio u vreme događaja, šta su njegove konkretne obaveze bile u odnosu na Vlastimira Đorđevića, s obzirom da je rekao da je povremeno obavljao i poslove koji su pripadali njegovoj prethodnoj poziciji, kada je saznao za ubistvo braće Bytyqi i masovne grobnice u policijskom kampu u Petrovom selu, od koga je saznao i s kim je u MUP-u o tome razgovarao – svedok je rekao da nije bio upoznat sa događajem, da ne zna ništa o masovnim grobnicama, da nije čuo da su neki Albanci bili zatvoreni u Petrovom selu, i da je o ubistvu braće Bytyqi saznao iz medija. Predsednik Veća je, bez razloga, zabranio odgovor svedoka na pitanje Nataše Kandić zašto nije reagovao na zahtev Fonda za humanitarno pravo za smenom sa funkcije načelnika Odeljenja MUP-a Srbije za ratne zločine, s obzirom da je zahtev pokrenut upravo zbog toga što je u vreme prenošenja tela Albanaca sa Kosova u tajne masovne grobnice u Srbiji, bio šef kabineta Vlastimira Đorđevića. Odluka predsednika Veća da zabrani svedoku da odgovori na pitanje Nataše Kandić je bez ikakvog razloga. Šta više, činjenica da je Borisavljević smenjen na osnovu zahteva FHP-a govori da je on u vreme događaja bio šef kabineta Vlastimira Đorđevića i da je njegovo svedočenje na glavnom pretresu sračunato na izbegavanje krivične odgovornosti.

Saslušanje svedoka Miloša Stevanovića

Tokom 1999. godine radio je u JKP *Komunalac* u Kladovu. Bio je bagerista i vozač kamiona. Više puta je radio sa bagerom u Petrovom selu, a u Petrovo selo išao je i kamionom. U okolini kampa ravnali su teren, čistili smeće, kopali rupe za sadnice i rupe za odlaganje smeća. Rupe za odlaganje smeća kopali su iznad samog kampa za obuku. On lično je kopao dve rupe, a razdaljina između njih je bila oko 50-100 metara. Jedna od njih je bila na vidnom mestu, a druga

je bila u šumarku. Te rupe je kopao bagerom za vreme bombardovanja u martu ili aprilu 1999. godine, ne može tačno da se seti. Te rupe su kopali po nalogu nekih starešina iz tog kampa. Oni su im pokazali dve tačno određene lokacije gde je te rupe trebalo iskopati, kao i to da treba da budu razmere 2 x 2 metra i čuo je da kažu da će se u te rupe odlagati smeće. Jedan je rekao da mogu smeće da stave u šatorsko krilo i da ga donesu do rupe. Udaljenost te rupe od kampa je oko 300 metara. A udaljenost između rupa je oko 150 metara.

Fond za humanitarno pravo